Kesalinghubungan Luaran dan Risiko Penularan kepada Sistem Perbankan Malaysia

Persekitaran yang semakin kompleks dan globalisasi perkhidmatan kewangan telah meningkatkan kesalinghubungan antara institusi kewangan, pasaran dan negara. Kesalinghubungan pada tahap yang lebih tinggi ini menggalakkan inovasi, pertumbuhan dan persaingan, memberikan lebih ruang untuk pempelbagaian dan pengagihan semula risiko, serta meningkatkan kecekapan pengagihan mudah tunai dan kredit. Walau bagaimanapun, kesalinghubungan sistem kewangan yang meluas juga boleh meningkatkan risiko penularan merentas pasaran dan sempadan menerusi rangkaian obligasi kewangan dalam dan luar lembaran imbangan serta hubungan reputasi antara bank dengan rakan niaga mereka. Rangkaian obligasi kewangan yang semakin kompleks telah meningkatkan lagi potensi kejutan idiosinkratik yang menjejaskan institusi kewangan yang aktif pada peringkat antarabangsa (atau sistem perbankan dengan kesalinghubungan yang tinggi) untuk mengakibatkan kesan limpahan yang lebih meluas terhadap sistem kewangan lain seperti yang telah dialami semasa Krisis Kewangan Global (Global Financial Crisis, GFC). Skala kejutan penularan ini juga mungkin menjadi lebih besar.

Rencana ini membuat penilaian tentang tuntutan dan liabiliti merentas sempadan bank-bank Malaysia, dan potensi risiko yang dikaitkan dengan peningkatan integrasi kewangan dari perspektif analisis rangkaian. Analisis rangkaian ini digunakan untuk meneliti hubungan antara sistem perbankan Malaysia dengan sistem perbankan di negara lain, termasuk negara yang merupakan ibu pejabat bagi bank-bank yang aktif pada peringkat antarabangsa[1], bagi tujuan menentukan sama ada dan sejauh mana, hubungan luaran telah mengakibatkan risiko penularan yang ketara kepada bank-bank Malaysia.

Kesalinghubungan Merentas Sempadan Bank-bank Malaysia

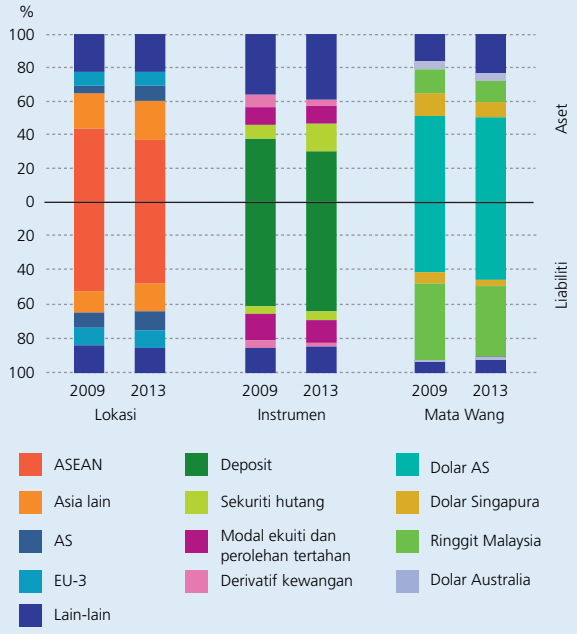
Sifat dan tahap hubungan kewangan luaran sistem perbankan Malaysia telah berubah dan semakin meningkat semenjak GFC. Tuntutan terhadap, dan obligasi liabiliti kepada, rakan niaga bukan pemastautin masing-masing meningkat pada kadar pertumbuhan tahunan terkompaun (compounded annual growth rate, CAGR) sebanyak 13% dan 12% sepanjang lima tahun yang lalu. Walau bagaimanapun, jumlah dedahan luaran kekal rendah, iaitu kurang daripada 10% dan 15% daripada jumlah aset dan jumlah pendanaan sistem perbankan pada akhir tahun 2013. Sebahagian besar daripada dedahan luaran sistem perbankan adalah berkait dengan urus niaga dalam kumpulan antara institusi perbankan di Malaysia dengan syarikat induk, subsidiari dan entiti sekutu mereka di luar negara, yang kebanyakannya dalam bentuk simpanan dan peminjaman antara bank (Rajah 1). Risiko rakan niaga yang berkaitan dengan urus niaga ini dinilai sebagai terkawal berdasarkan kebarangkalian mungkir yang rendah oleh rakan niaga, yang juga menghindari penyahstabilan dari segi kejutan kredit atau pendanaan pada kemuncak GFC.

Selain simpanan dan peminjaman antara bank, peningkatan dedahan merentas sempadan juga disebabkan oleh pemegangan dan terbitan sekuriti hutang yang masing-masing lebih tinggi (CAGR sebanyak 29% dan 17%). Dedahan ini masing-masing mencakupi 16% dan 5% daripada tuntutan dan liabiliti luaran. Lebih 40% daripada pemegangan sekuriti hutang bukan pemastautin oleh bank adalah sekuriti yang mempunyai kedudukan kredit yang baik, dan diterbitkan oleh institusi kewangan, kerajaan dan entiti swasta bukan bank di AS dan Singapura. Dari segi liabiliti, lebih kurang 83% daripada jumlah sekuriti hutang yang diterbitkan oleh bank-bank domestik di pasaran modal antarabangsa adalah dalam denominasi dolar AS dan dolar Singapura. Pemegangan dan terbitan sekuriti hutang yang lebih tinggi ini sebahagiannya didorong oleh pempelbagaian portfolio perdagangan dan pelaburan, serta untuk memenuhi keperluan mudah tunai dan pendanaan yang semakin meningkat dalam mata wang utama, khususnya untuk operasi di luar negara. Bagi bank asing yang diperbadankan di Malaysia, perkembangan berterusan di Malaysia pada masa ini juga telah menghasilkan penambahan modal berbayar dan perolehan tertahan pada CAGR sebanyak 9%, yang merangkumi 13% daripada jumlah liabiliti luaran bank-bank Malaysia.

[1] Terdapat 12 buah bank yang penting dari segi sistemik pada peringkat global (global systematically important bank, G-SIB) yang beroperasi di Malaysia menerusi subsidiari yang diperbadankan di Malaysia, dan beberapa buah bank ini mempunyai rangkaian cawangan yang beroperasi secara meluas di beberapa bandaraya utama negara.

Rajah 1

Sistem Perbankan: Aset dan Liabiliti Luar Negeri mengikut Lokasi, Instrumen dan Mata Wang

Sumber: Bank Negara Malaysia

Komposisi dedahan merentas sempadan mengikut negara didominasi oleh urus niaga dalam lembaran imbangan dengan (i) pusat kewangan serantau; (ii) negara di mana bank-bank Malaysia beroperasi; dan (iii) negara yang mempunyai bank yang aktif pada peringkat antarabangsa, khususnya yang mempunyai subsidiari yang diperbadankan di Malaysia. Tuntutan terhadap, serta liabiliti kepada, negara-negara Asia mencakupi 62.8% daripada jumlah dedahan luaran bank-bank Malaysia. Tuntutan merentas sempadan terhadap ASEAN meningkat pada CAGR sebanyak 8% sepanjang lima tahun yang lalu sejajar dengan pengambilalihan perniagaan baharu serta peluasan organik di Singapura, Indonesia, Thailand, Vietnam, Laos dan Kemboja oleh beberapa kumpulan perbankan domestik. Dalam tempoh yang sama, tuntutan terhadap negara Asia Timur juga meningkat sebanyak 15%, didorong oleh peningkatan simpanan deposit antara bank dan baki nostro yang lebih tinggi dengan bank induk dan entiti sekutu di Hong Kong SAR dan RR China untuk memudahkan penyelesaian urusan perdagangan dan penjelasan mata wang serantau yang semakin meningkat. Kira-kira satu perlima daripada tuntutan merentas sempadan adalah terhadap AS dan UK, yang sebahagian besarnya disebabkan oleh pemegangan Bil Perbendaharaan AS dan urus niaga antara bank domestik atau bank asing yang diperbadankan di Malaysia dengan bank induk dan entiti sekutu di London dan New York. Ekoran peningkatan dedahan merentas sempadan, bank-bank di Malaysia lebih terdedah kepada perkembangan buruk dalam pasaran pertukaran asing dan pergerakan kadar hasil di negara lain. Kesan limpahan yang sederhana dirasai dalam pasaran domestik ketika berlakunya keadaan mudah tunai dolar AS yang ketat pada tahun 2008, seperti yang terbukti dalam peningkatan spread kadar swap mata wang bersilang USD-MYR dalam negeri serta peluasan kedudukan ketidakpadanan mudah tunai dolar AS jangka pendek bagi bank-bank di Malaysia. Walau bagaimanapun, risiko ini sebahagian besarnya dikurangkan oleh kebergantungan yang rendah oleh bank-bank di Malaysia kepada pendanaan mata wang bersilang dan pasaran pendanaan borong luar pesisir, had dedahan rakan kongsi serta pengurusan mudah tunai berpusat yang lebih aktif terhadap dana dolar AS di dalam kumpulan perbankan. Ini disokong oleh analisis rangkaian seperti yang berikut.

Pendekatan Rangkaian untuk Menilai Penularan Merentas Sempadan dan Eksternaliti Rangkaian

Analisis simulasi rangkaian digunakan untuk (i) mengukur dan mengesan penyebaran kejutan kredit dan pendanaan (laluan penularan) merentas sistem perbankan yang disebabkan oleh andaian kejadian mungkir di dalam sebuah negara tertentu; (ii) mengenal pasti potensi hubungan sistemik dan kesan domino merentas sempadan antara bank yang aktif pada peringkat antarabangsa dengan sistem perbankan Malaysia; dan (iii) mengukur tahap kelemahan sistem perbankan terhadap limpahan luaran dan kecenderungannya untuk meluaskan penularan merentas sempadan. Untuk tujuan kajian ini, analisis rangkaian dirumus berdasarkan matriks tuntutan dan liabiliti[2] merentas sempadan antara sistem perbankan yang melibatkan negara-negara terpilih yang mempunyai tahap kesalinghubungan yang secara relatif lebih tinggi dengan sistem perbankan Malaysia, disebabkan sama ada oleh (i) tuntutan luaran langsung dan obligasi pendanaan yang tinggi dengan bank-bank Malaysia; (ii) kehadiran operasi bank-bank Malaysia pada peringkat serantau yang ketara; atau (iii) hubungan dalam kumpulan yang tinggi antara bank asing yang diperbadankan di Malaysia dengan bank induk atau institusi yang berkaitan di luar negara. Sistem perbankan di 11 buah negara ini mewakili lebih 80% daripada jumlah tuntutan luaran dan jumlah liabiliti luaran terhadap semua bank di Malaysia.

Model simulasi rangkaian ini diaplikasikan dengan menjana kesan terhadap permodalan sistem perbankan dalam sampel tersebut daripada (i) andaian bahawa sistem perbankan sebuah negara tertentu (negara pencetus) mungkir; atau (ii) andaian mungkir secara serentak oleh dua sistem perbankan. Model ini mensimulasikan kesan gabungan daripada kejutan kredit dan pendanaan terhadap obligasi antara bank merentas sempadan[3] tanpa mengambil kira sebarang tindak balas dasar oleh pihak berkuasa seperti bantuan mudah tunai atau sokongan modal. Untuk mensimulasikan kejutan kredit, sistem perbankan di negara pencetus diandaikan mungkir bagi peminjaman antara bank merentas sempadan terkumpul, menyebabkan sistem perbankan rakan niaga lain mengalami kerugian 100%[4] yang seterusnya ditampung sepenuhnya melalui modal dalam seluruh sistem. Bagi kejutan pendanaan, sistem perbankan di negara pencetus menghentikan penyediaan pembiayaan antara bank merentas sempadan[5], yang menyebabkan tekanan mudah tunai dalam sistem perbankan rakan niaga lain. Sistem perbankan rakan niaga yang terjejas itu diandaikan akan menggantikan sebahagian dana yang hilang[6] menerusi jualan aset secara paksa. Potongan nilai yang ketara[7] diaplikasikan dalam model ini untuk mengambil kira peningkatan risiko sistemik yang boleh timbul ekoran dedahan kepada kelas aset yang sama, dan selanjutnya memperkukuh penurunan terus-menerus dalam nilai aset dan mencetus kejatuhan yang teruk dalam nilai pasaran portfolio bank lain. Kesan gabungan kejutan penularan kredit dan pendanaan ini disimulasikan secara berulang sehingga tiada sistem perbankan lain mengalami kemerosotan permodalan di bawah 8%.

---

[2] Data untuk analisis rangkaian ini diambil daripada *Bank for International Settlements (BIS) Locational Statistics*, dengan interpolasi dan anggaran yang konservatif bagi dedahan kredit dan pendanaan dua hala untuk negara-negara terpilih. Sebagai alternatif, analisis merentas negara ini boleh dibuat dengan menggunakan *BIS Consolidated Statistics* (asas peminjam segera atau asas risiko terakhir).

[3] Dedahan merentas sempadan meliputi (i) pinjaman dan deposit; (ii) pegangan atau terbitan sendiri sekuriti hutang; dan (iii) tuntutan lain dan liabiliti.

[4] Kerugian akibat mungkir sebanyak 100% mencerminkan ketidakupayaan sistem perbankan pemiutang untuk mendapatkan semula mana-mana pinjaman kerana bank lazimnya menghadapi ketidakpastian tentang kadar kutipan semula pinjaman dalam jangka pendek, khususnya apabila masa yang panjang diperlukan untuk mengambil kira kos instrumen baru mungkir dalam pasaran hutang yang bermasalah.

[5] Andaian tiada pelanjutan pendanaan luaran yang terkumpul tanpa mengambil kira kematangan dan sumber pendanaan.

[6] 50% daripada keperluan pendanaan diandaikan tidak akan dibiaya semula dalam simulasi. Sejauh mana sesebuah bank boleh menggantikan kemerosotan pendanaan antara bank di luar jangkaan bergantung pada keadaan mudah tunai dalam pasaran wang global atau domestik. Seperti yang dilihat dalam GFC baru-baru ini, kompleksiti dan kelegapan perbankan merentas sempadan menyebabkan kekangan mudah tunai pada seluruh sistem akibat daripada kebimbangan mengenai kesolvenan dan penghindaran risiko rakan niaga yang meningkat.

[7] Model ini mengandaikan bahawa aset didagangkan dengan diskaun (nilai pasaran adalah lebih rendah daripada nilai buku) apabila ketersediaan mudah tunai yang banyak dan segera dalam pasaran wang dan modal berkurang sewaktu tempoh kesukaran.

[8] Simulasi ini mengandaikan secara rambang bahawa hanya sebahagian (75%) daripada sistem perbankan mungkir.

Rangka kerja analitis ini tidak bertujuan untuk meramal kemungkinan kesukaran yang dihadapi oleh sistem perbankan tertentu. Sebaliknya, ia bertujuan memberikan maklumat berguna tentang potensi limpahan merentas sempadan secara langsung dan tidak langsung kepada sistem perbankan Malaysia, serta keupayaannya untuk menampung kerugian daripada kejadian risiko yang jarang berlaku (risiko hujung atau `tail risks´). Simulasi andaian yang menggunakan data agregat menganggap setiap sistem perbankan sebagai rakan niaga asing tunggal dan dengan itu, mengandaikan kemungkiran yang menyeluruh oleh semua bank di dalam sesebuah negara terhadap dedahan asingnya[8]. Meskipun kemungkinan peristiwa yang ekstrem sebegitu berlaku dengan serentak dan seragam adalah rendah, andaian yang ketat digunakan untuk menganggarkan potensi kesan penularan maksimum yang berpunca daripada kemungkiran kredit berbilang dan kejutan pendanaan berlaku serentak, dengan tidak mengambil kira kesan pemindahan risiko kredit, tindak balas mengurangkan kerugian oleh bank atau intervensi dasar oleh pihak berkuasa. Pemodelan statik berhubung kelakuan institusi pada tahap agregat juga membolehkan penilaian dibuat terhadap kesan masalah tahap pertama (penularan luaran langsung) dan terhadap kesan yang tersebar luas merentas sistem perbankan, akibat daripada limpahan tidak langsung yang disebabkan oleh eksternaliti rangkaian. Kesan domino yang saling mengukuh ini tidak semestinya menyebabkan kegagalan seluruh sistem, tetapi ia boleh menunjukkan tahap kelemahan sesuatu sistem perbankan disebabkan oleh transmisi kesukaran kewangan merentas sempadan.

Hasil Simulasi

Negara pencetus tunggal

Analisis rangkaian menunjukkan bahawa kesukaran sistem perbankan yang disimulasikan di sebuah negara pencetus mempunyai kesan penularan langsung yang terhad terhadap sistem perbankan Malaysia. Daripada 11 negara yang diandaikan mungkir, enam negara pencetus didapati tidak mempunyai kesan penularan terhadap sistem perbankan domestik. Tahap mudah terjejas bank-bank Malaysia kepada limpahan merentas sempadan yang ketara hanya meningkat apabila masalah sistem perbankan merebak kepada dua negara atau lebih pada pusingan penularan yang seterusnya. Dalam kesemua simulasi negara pencetus tunggal, permodalan sistem perbankan Malaysia hanya terjejas dengan teruk pada pusingan terakhir penularan (apabila pusingan penularan daripada satu simulasi berakhir), selepas sistem perbankan lain dalam sampel analisis itu juga telah mengalami masalah kewangan yang ekstrem. Sebagai contoh, dalam simulasi yang melibatkan negara pencetus yang terletak di luar Asia, nisbah jumlah modal sistem perbankan Malaysia hanya turun di bawah 8% setelah kesukaran pada seluruh sistem menjejaskan bank-bank utama yang aktif pada peringkat antarabangsa dalam sekurang-kurangnya tujuh ekonomi maju di dalam sampel analisis. Ini menunjukkan bahawa limpahan tidak langsung hanya dialami berikutan kerugian besar yang berpunca daripada eksternaliti rangkaian.

Seperti yang dijangkakan, kesan penularan terhadap sistem perbankan domestik adalah lebih ketara apabila masalah kewangan berpunca dari negara pencetus yang mempunyai hubungan dalam dan luar lembaran imbangan yang lebih kukuh dengan bank-bank di Malaysia. Contohnya, jumlah tuntutan merentas sempadan oleh bank-bank Malaysia terhadap Singapura mencakupi 23% daripada jumlah aset luaran sistem perbankan domestik pada akhir bulan Disember 2013, manakala liabiliti luaran bank-bank Malaysia terhadap rakan niaga Singapura mewakili 46% daripada jumlah liabiliti luaran sistem perbankan domestik. Ini disebabkan terutamanya oleh kehadiran yang kukuh bank-bank Malaysia di Singapura dan sebaliknya. Operasi cawangan bank-bank Malaysia di Singapura sahaja mencakupi sekurang-kurangnya 4% daripada aset kumpulan, dengan keuntungan operasi di Singapura menyumbang antara 4% hingga 25% kepada keuntungan kumpulan. Bank-bank Singapura yang beroperasi di Malaysia mencakupi 8.4% daripada jumlah aset sistem perbankan Malaysia. Meskipun terdapat hubungan ini, kesan penularan yang disimulasikan terhadap sistem perbankan Malaysia yang berpunca daripada andaian senario masalah sistem perbankan di Singapura hanya dirasai pada pusingan penularan yang ketiga. Bagi negara yang mempunyai ibu pejabat bank yang aktif pada peringkat antarabangsa seperti di AS dan UK, kesan penularan tidak langsung terhadap sistem perbankan Malaysia hanya berlaku setelah semua sistem perbankan utama dalam sampel itu mengalami masalah kewangan yang teruk. Hasil kajian ini menyokong tahap kecenderungan sistem

perbankan Malaysia yang terhad terhadap potensi limpahan tidak langsung yang berasal daripada enam anak syarikat G-SIB di Malaysia yang beribu pejabat di AS dan UK sekiranya masalah pada seluruh sistem berlaku di dalam negara-negara ini. Hasil kajian yang serupa juga dilihat bagi dua G-SIB Eropah yang beroperasi di Malaysia.

Dua negara pencetus

Potensi kesan penularan langsung kepada sistem perbankan Malaysia daripada masalah sistem perbankan yang berlaku serentak di dua buah negara juga didapati terkawal. Kejadian kemungkiran yang disimulasikan terhadap kedua-dua negara menjejaskan bank domestik dalam pusingan kedua hingga keempat, setelah semua sistem perbankan lain dalam sampel mengalami masalah kewangan yang ekstrem. Kadar dan kelajuan laluan penularan bertambah dengan ketara apabila krisis merentas sempadan menjejaskan sistem perbankan utama dalam ekonomi maju dan sedang pesat membangun secara serentak. Laluan penularan yang baharu didapati muncul bagi negara yang tidak menyebabkan masalah kewangan dalam sistem perbankan lain di bawah simulasi negara pencetus tunggal. Kesimpulan yang dirangkumkan daripada pilih atur yang berbeza daripada simulasi masalah bersama bagi dua sistem perbankan menunjukkan bahawa kebarangkalian kesan penularan kepada sistem perbankan Malaysia didapati adalah dua kali ganda lebih tinggi berbanding dengan simulasi yang melibatkan negara pencetus tunggal. Ini sebahagiannya diterangkan oleh laluan penularan baharu yang disebabkan oleh masalah yang ekstrem di negara yang tidak mempunyai limpahan merentas sempadan atas asas sendirian. Dengan kata lain, potensi kerugian boleh menjadi bertambah buruk disebabkan oleh hubungan antara kedua-dua sistem perbankan yang secara bersama boleh menyebabkan limpahan yang lebih meluas berbanding dengan secara individu.

Penularan oleh bank-bank Malaysia

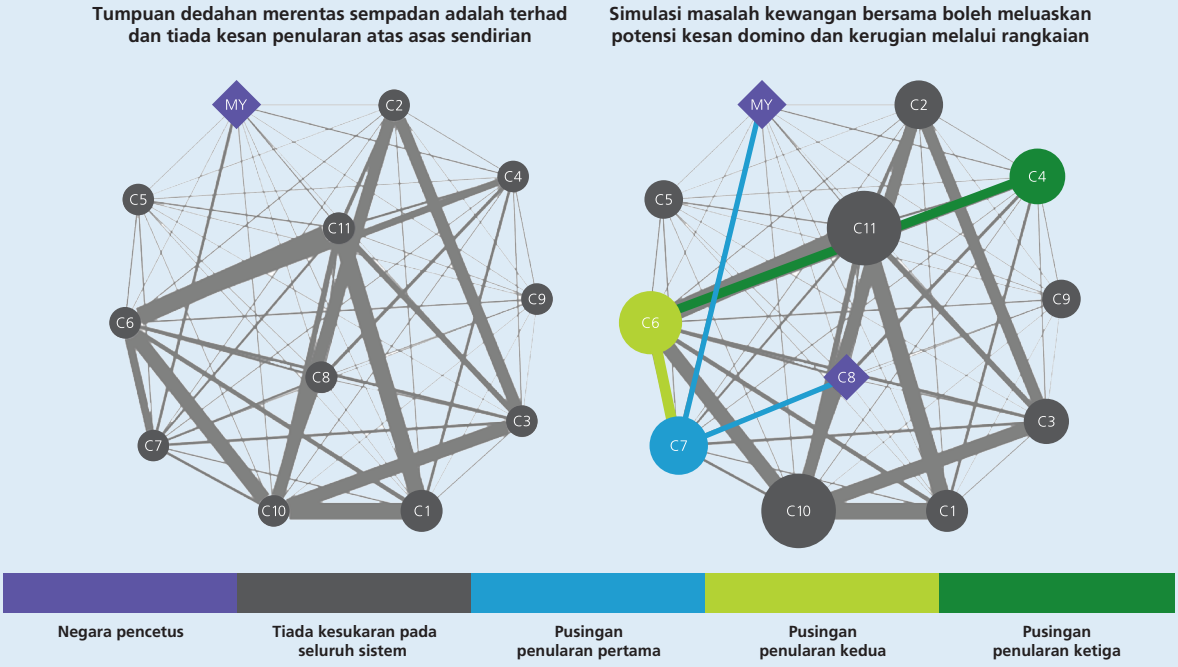
Tahap potensi penularan langsung dan tidak langsung daripada sistem perbankan Malaysia kepada bank-bank merentas sempadan dalam ekonomi serantau dan ekonomi maju juga didapati terhad. Simulasi masalah kewangan dalam sistem perbankan Malaysia sahaja tidak mengancam kesolvenan keseluruhan sistem di negara lain. Selain itu, simulasi kesukaran bersama dalam sistem perbankan Malaysia dengan satu sistem perbankan di luar rantau Asia Pasifik yang mempunyai ibu pejabat bank yang aktif pada peringkat antarabangsa tidak menyebabkan masalah tambahan terhadap seluruh sistem di negara lain dalam sampel ini. Ini menunjukkan bahawa potensi kerugian daripada masalah yang tersebar luas dalam kalangan bank yang beribu pejabat di ekonomi maju tidak bertambah ketara akibat daripada hubungan dengan sistem perbankan di Malaysia. Walau bagaimanapun, apabila kesukaran dalam seluruh sistem melibatkan sistem perbankan lain di rantau Asia Pasifik secara serentak, potensi kesan penularan terhadap negara-negara lain dalam sampel meningkat, dengan tambahan dua laluan penularan yang dapat diperhatikan (Gambar Rajah 1). Ini konsisten dengan kesalinghubungan merentas sempadan yang lebih nyata di dalam rantau ini, ekoran peningkatan perdagangan di dalam rantau dan aktiviti bank-bank Malaysia pada peringkat serantau.

Keutamaan Dasar

Tahap hubungan kewangan dan bukan kewangan yang semakin meningkat dalam kalangan bank yang aktif pada peringkat antarabangsa atau serantau menekankan kepentingan memantau kesalinghubungan sebagai sumber potensi kelemahan sistemik. Walau bagaimanapun, struktur rangkaian kewangan adalah kompleks, sentiasa berubah-ubah dan oleh itu, selalunya sukar untuk ditentukan. Meskipun Bank akan terus membangunkan dan meningkatkan penggunaan kaedah pengawasan kehematan makro untuk memantau hubungan kewangan yang sistemik di dalam dan di luar sistem kewangan, termasuk aplikasi secara praktikal analisis rangkaian kewangan, penggubal dasar mempunyai peranan secara kolektif untuk menggembleng usaha bagi meningkatkan pemantauan hubungan sistemik global dan serantau. Ini harus meliputi pengaturan perkongsian maklumat dan pengawasan berbagai hala yang berkesan, serta liputan pelaporan yang lebih meluas mengenai obligasi kewangan merentas sempadan. Pada peringkat serantau, Mesyuarat Eksekutif Bank-bank Pusat Asia Timur dan Pasifik (Executives' Meeting of the East Asia Pacific Central Banks, EMEAP) berperanan sebagai platform yang penting untuk memantau potensi risiko yang dikaitkan dengan kesalinghubungan global dan serantau yang lebih luas. Rangka kerja kerjasama berbagai hala

Gambar Rajah 1

Kesalinghubungan Sistem Perbankan Malaysia dan Kesan Eksternaliti Rangkaian terhadap Penularan

Nota: Setiap nod mewakili sistem perbankan sebuah negara dalam sampel analisis (12 secara keseluruhan, termasuk Malaysia). Kelebaran garisan mewakili tahap relatif kesalinghubungan antara dua sistem perbankan, diukur berasaskan dedahan merentas sempadan bersih. Saiz nod dalam gambar rajah kanan mewakili ukuran relatif bagi kerugian modal kumulatif yang berpunca daripada simulasi kejutan kredit dan pendanaan pada semua pusingan penularan.

Sumber: Bank for International Settlements, Bank Negara Malaysia dan anggaran dalaman

ini telah mewujudkan penyelarasan merentas sempadan yang kukuh di dalam rantau ini dalam bidang yang berkaitan dengan pengawasan, jaring keselamatan kewangan dan pengelakan, pengurusan dan penyelesaian krisis. Pada masa hadapan, EMEAP akan terus memainkan peranan yang penting untuk memperkukuh pengaturan serantau sedemikian apabila integrasi kewangan di dalam Asia dan antara Asia dengan rantau yang lain menjadi semakin mendalam.

Memandangkan kejutan penularan luaran berpotensi mendedahkan kelemahan domestik dan memburukkan risiko ketidakstabilan dalam sistem kewangan domestik, Bank memberikan keutamaan yang tinggi untuk memastikan institusi domestik kukuh dan diurus dengan berhemat, serta pengaturan untuk pengawalan, pengurusan dan penyelesaian krisis yang menyeluruh dan berkesan. Usaha ini disokong dengan baik oleh pengaturan kestabilan kewangan yang dipertingkat di bawah Akta Bank Negara Malaysia 2009 (Central Bank of Malaysia Act 2009, CBA), Akta Perkhidmatan Kewangan 2013, Akta Perkhidmatan Kewangan Islam 2013 serta Akta Perbadanan Insurans Deposit Malaysia 2011. Ini termasuk keupayaan Bank untuk mengambil langkah yang meluas untuk menangani risiko kepada kestabilan kewangan yang berpunca daripada dedahan dan aktiviti institusi yang tidak dikawalselia; pengaturan tadbir urus yang diperkukuhkan untuk mengawasi dan menyelaras langkah sedemikian menerusi Jawatankuasa Eksekutif Kestabilan Kewangan yang ditubuhkan bawah CBA; kuasa menyeluruh untuk mengendalikan penyelesaian institusi kewangan dan institusi kewangan bukan bank; serta sistem insurans deposit yang berkesan dan komprehensif yang menyediakan insentif yang diperkukuh untuk pengurusan risiko yang teguh. Rangka kerja kehematan yang kukuh serta peningkatan aturan kerjasama merentas sempadan yang sedang dilaksanakan untuk pengawasan kumpulan kewangan (dihuraikan dengan lebih lanjut dalam Bab 3) akan meningkatkan lagi daya tahan sistem kewangan domestik terhadap penularan luaran.